

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2015/1852**z dnia 15 października 2015 r.****wprowadzające tymczasowy nadzwyczajny system dopłat do prywatnego przechowywania niektórych serów oraz ustalające z góry stawkę dopłat**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 219 ust. 1 w związku z art. 228,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ogólnie globalny popyt na mleko i przetwory mleczne zmniejszył się w 2014 r. i w pierwszej połowie 2015 r., głównie z powodu spowolnienia przywozu do Chin, które są największym na świecie importerem przetworów mlecznych.
- (2) Presję na obniżkę cen za produkty mleczarskie notowano już ze względu na wysoką podaż zarówno w Unii, jak i w głównych regionach produkcji mleka na świecie.
- (3) Ponadto w dniu 25 czerwca 2015 r. rząd rosyjski ogłosił przedłużenie zakazu przywozu produktów rolnych i spożywczych pochodzących z Unii o kolejny rok, do dnia 6 sierpnia 2016 r.
- (4) Sektor mleczarski boryka się zatem obecnie z problemem zakłóceń na rynku z powodu silnej światowej nierównowagi między podażą a popytem.
- (5) W rezultacie odnotowano dalszy spadek cen surowego mleka i przetworów mlecznych w Unii i jest prawdopodobne, że ta tendencja spadkowa będzie się utrzymywać, osiągając niemożliwe do sfinansowania poziomy w przypadku wielu rolników, którzy już doświadczają problemów z utrzymaniem płynności finansowej. Średnie unijne ceny za główne sery spadły w 2015 r. o 17 %.
- (6) Środki interwencji rynkowej dostępne na mocy rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 nie wydają się być wystarczające, aby zaradzić niedawno powstałej sytuacji, ponieważ dotyczą innych produktów, takich jak masło lub odtłuszczone mleko w proszku, lub ograniczają się do serów z oznaczeniem geograficznym.
- (7) Zagrożenie wystąpieniem poważnych zakłóceń na rynku serów można zmniejszyć lub wyeliminować za pośrednictwem przechowywania. Należy zatem przyznać dopłaty do prywatnego przechowywania sera oraz ustalić z góry stawkę dopłat.
- (8) Konieczne jest określenie maksymalnej ilości, która może zostać objęta systemem, oraz ustanowienie podziału całkowitej ilości w rozbiciu na państwa członkowskie na podstawie ich produkcji sera.
- (9) Artykuł 17 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 przewiduje przyznawanie dopłat do prywatnego przechowywania wyłącznie serów objętych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 ⁽²⁾. Jednakże sery objęte chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym stanowią jedynie niewielką część całkowitej unijnej produkcji sera. Ze względu na skuteczność operacyjną i administracyjną należy ustanowić jednolity system dopłat do prywatnego przechowywania obejmujący wszystkie rodzaje serów.
- (10) Należy z systemu wyłączyć sery, które nie nadają się do przechowywania.
- (11) W celu ułatwienia zarządzania i kontroli przyjmuje się ogólną zasadę, zgodnie z którą dopłaty do prywatnego przechowywania przyznawane są wyłącznie podmiotom mającym siedzibę i zarejestrowanym dla celów podatku VAT w Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1).

- (12) Aby zapewnić prawidłowe monitorowanie uzgodnień, w niniejszym rozporządzeniu należy szczegółowo określić informacje niezbędne do zawarcia umowy o przechowywanie oraz zobowiązania stron zawierających umowę.
- (13) Aby system stał się bardziej skuteczny, umowy powinny odnosić się do pewnej minimalnej ilości oraz powinny określać zobowiązania, z jakich strona zawierająca umowę musi się wywiązać, zwłaszcza takie, które umożliwiają właściwemu organowi odpowiedzialnemu za kontrolę czynności związanych z przechowywaniem przeprowadzenie efektywnej kontroli warunków przechowywania.
- (14) Przechowywanie ilości określonej umową przez okres przechowywania objęty umową stanowi jeden z wymogów przyznania dopłat do prywatnego przechowywania. W celu uwzględnienia praktyki handlowej oraz uwarunkowań praktycznych należy dopuścić pewien margines tolerancji w odniesieniu do ilości objętej dopłatą.
- (15) Aby uzyskać gwarancję intencji wnioskodawcy oraz zapewnić, że środek przyniesie oczekiwany skutek na rynku, niezbędne jest zabezpieczenie. W związku z tym należy przyjąć przepisy dotyczące wnoszenia, zwalniania i przepadku zabezpieczenia.
- (16) Aby zapewnić właściwe zarządzanie systemem przechowywania, należy przyjąć przepisy przewidujące zmniejszenie wypłacanej kwoty dopłat w przypadku, gdy ilość przechowywana w okresie przechowywania objętego umową jest niższa od ilości przewidzianej w umowie.
- (17) Kwota pomocy powinna opierać się na kosztach przechowywania lub na innych odpowiednich czynnikach rynkowych. Należy ustalić dopłaty na pokrycie stałych kosztów przechowywania dotyczących przyjęcia do magazynu i wydania z niego określonych produktów oraz pomoc na dzień przechowywania na pokrycie kosztów przechowywania w chłodni i finansowania.
- (18) Niezbędne jest określenie warunków, w jakich może być wypłacona zaliczka, korekty wysokości dopłat w przypadku, gdy wynikająca z umowy ilość nie jest w pełni przestrzegana, kontroli weryfikujących uprawnienia do otrzymywania dopłat, możliwych kar oraz informacji przekazywanych do Komisji przez państwa członkowskie.
- (19) Ponieważ środek może nie być w pełni wykorzystany przez wszystkie państwa członkowskie, należy zezwolić na ponowny przydział ilości po trzech miesiącach od daty rozpoczęcia stosowania tego środka. Komisja jest uprawniona do przyjmowania, w stosownych przypadkach, aktów wykonawczych ustanawiających ponowny przydział niewykorzystanych ilości w podziale na państwa członkowskie oraz nowy okres składania wniosków.
- (20) Należy również ustanowić przepisy dotyczące dokumentacji, księgowości oraz częstotliwości i szczegółowych zasad kontroli,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie przewiduje tymczasowy nadzwyczajny system dopłat do prywatnego przechowywania serów objętych kodem CN 0406, z wyjątkiem serów, które nie nadają się do dalszego przechowywania po okresie dojrzewania, o którym mowa w art. 3 ust. 1.

Maksymalna ilość produktu przypadająca na państwo członkowskie oraz objęta tymczasowym systemem jest określona w załączniku.

Artykuł 2

Definicja

Do celów niniejszego rozporządzenia „właściwymi organami państw członkowskich” są departamenty lub instytucje akredytowane przez państwa członkowskie jako agencje płatnicze, które spełniają warunki określone w art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

Artykuł 3

Kwalifikowalność produktów

1. Aby kwalifikować się do dopłat do prywatnego przechowywania, o których mowa w art. 1, zwanych dalej „dopłatami”, ser musi być produktem solidnej i właściwej jakości handlowej, pochodzić z Unii i mieć — w dniu rozpoczęcia obowiązywania umowy o przechowywanie — minimalny wiek, który odpowiada, w przypadku serów z chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym na mocy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, okresowi dojrzewania określonego w specyfikacji produktu oraz w przypadku innych serów – normalnemu okresowi dojrzewania określonego przez państwa członkowskie.
2. Ponadto ser musi spełniać następujące wymogi:
 - a) każda partia waży co najmniej 0,5 tony;
 - b) posiada trwałe oznaczenie (które może być zakodowane) przedsiębiorstwa, w którym został wytworzony, oraz datę produkcji;
 - c) jest opatrzony datą przyjęcia do magazynu;
 - d) nie był przedmiotem wcześniejszej umowy o przechowywanie podlegające dopłatom;
 - e) jest przechowywany w państwie członkowskim, w którym ser ten jest produkowany.
3. Państwa członkowskie mogą zrezygnować z obowiązku umieszczenia na serze daty przyjęcia do magazynu, o której mowa w ust. 2 lit. c), pod warunkiem że kierownik magazynu podejmie się prowadzenia rejestru, w którym w dniu przyjęcia do magazynu zamieszczane są informacje szczegółowe określone w ust. 2 lit. b).

Artykuł 4

Wnioski o dopłaty

1. Podmiot ubiegający się o dopłaty składa wniosek do właściwych organów państwa członkowskiego, w którym produkty są przechowywane.
2. Podmioty składające wniosek o dopłaty mają siedzibę i są zarejestrowane dla celów podatku VAT w Unii.
3. Wnioski o dopłaty można składać od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Wnioski należy złożyć najpóźniej w dniu 15 stycznia 2016 r.
4. Wnioski o dopłaty odnoszą się do produktów, które zostały w całości umieszczone w magazynie.
5. Wnioski można składać przy użyciu metody udostępnionej podmiotom przez dane państwo członkowskie.

Właściwe organy państw członkowskich mogą wymagać, aby wnioski składane drogą elektroniczną były opatrzone zaawansowanym podpisem elektronicznym w rozumieniu art. 2 pkt 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/93/WE⁽¹⁾ lub podpisem elektronicznym oferującym równoważne zabezpieczenia w odniesieniu do funkcjonalności właściwych podpisowi poprzez stosowanie takich samych zasad i warunków jak te określone w przepisach Komisji dotyczących dokumentów elektronicznych i cyfrowych, ustanowionych decyzją Komisji 2004/563/WE, Euratom⁽²⁾ oraz w przepisach wykonawczych do niej.

6. Wniosek jest ważny, gdy spełnione zostały następujące warunki:
 - a) zawiera odniesienie do niniejszego rozporządzenia;
 - b) zawiera dane identyfikacyjne wnioskodawcy: nazwę, adres i numer identyfikacyjny VAT;
 - c) zawiera odniesienie do produktu i jego sześciocyfrowego kodu CN;
 - d) zawiera informacje dotyczące ilości produktów w momencie złożenia wniosku;

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/93/WE z dnia 13 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnotowych ram w zakresie podpisów elektronicznych (Dz.U. L 13 z 19.1.2000, s. 12).

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2004/563/WE, Euratom z dnia 7 lipca 2004 r. zmieniająca jej regulamin wewnętrzny (Dz.U. L 251 z 27.7.2004, s. 9).

- e) zawiera informacje o nazwie i adresie magazynu, numerze przechowywanej partii oraz numerze zatwierdzenia identyfikującym zakład;
 - f) nie zawiera żadnych dodatkowych warunków wprowadzonych przez wnioskodawcę, innych niż określone w niniejszym rozporządzeniu.
 - g) został sporządzony w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym wniosek został złożony;
 - h) wnioskodawca wniosł na rzecz właściwej agencji płatniczej zgodnie z rozdziałem IV sekcja 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 907/2014 ⁽¹⁾ zabezpieczenie w wysokości 20 EUR za tonę.
7. Treść wniosków nie może być zmieniana po ich złożeniu.

Artykuł 5

Przepadek i zwolnienie zabezpieczenia

1. Zabezpieczenie, o którym mowa w art. 4 ust. 6 lit. h), ulega przypadkowi, jeżeli:
 - a) wniosek o zawarcie umowy zostaje wycofany;
 - b) ilość ustalona podczas kontroli na podstawie art. 16 ust. 2 wynosi mniej niż 95 % ilości zgłoszonej we wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 6 lit. d). W takim przypadku umowa nie zostaje zawarta;
 - c) mniej niż 95 % ilości określonej w umowie jest umieszczane w magazynie i przechowywane w nim przez okres przechowywania objętego umową, na ryzyko strony zawierającej umowę w rozumieniu art. 6 i na warunkach, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. a).
2. Zabezpieczenia są natychmiast zwalniane po odrzuceniu wniosków o zawarcie umowy.
3. Zabezpieczenia są zwalniane w odniesieniu do ilości, dla których wypełnione zostały zobowiązania umowne.

Artykuł 6

Zawieranie umów

1. Umowy zawierane są między właściwym organem państwa członkowskiego, na którego terytorium produkty są przechowywane, a wnioskodawcą, zwanym dalej „stroną zawierającą umowę”.
2. Umowy zawiera się w ciągu 30 dni od daty otrzymania informacji określonych w art. 4 ust. 6 lit. e), w stosownych przypadkach, pod warunkiem potwierdzenia kwalifikowalności produktów, o którym mowa w art. 16 ust. 2 akapit drugi. W przypadku braku potwierdzenia kwalifikowalności przedmiotową umowę uznaje się za nieważną.

Artykuł 7

Obowiązki strony zawierającej umowę

1. Umowy nakładają na stronę zawierającą umowę przynajmniej następujące zobowiązania:
 - a) do wprowadzenia do magazynu i przechowywania w nim ilości będących przedmiotem umowy na własne ryzyko oraz koszt w warunkach zapewniających utrzymanie cech produktów przez okres przechowywania objętego umową, nie zamieniając przechowywanych produktów na inne oraz nie przenosząc ich do innego miejsca przechowywania. Na odpowiednio umotywowany wniosek strony zawierającej umowę właściwy organ może zezwolić na przeniesienie przechowywanych produktów;
 - b) do przechowywania dokumentów zawierających wyniki pomiaru masy, sporządzonych w chwili przyjęcia produktów do magazynu;

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 907/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro (Dz.U. L 255 z 28.8.2014, s. 18).

- c) do umożliwienia właściwemu organowi kontroli w dowolnym czasie w celu sprawdzenia, czy zobowiązania zawarte w umowie są dotrzymane;
 - d) do zapewnienia łatwego dostępu do przechowywanych produktów i ich indywidualnej identyfikacji: każda jednostka oddzielnie przechowywana jest tak oznakowana, aby data wprowadzenia do magazynu, numer umowy, produkt oraz masa były widoczne. Państwa członkowskie mogą jednak odstąpić od wymogu umieszczenia numeru umowy, pod warunkiem że kierownik magazynu podejmie się wprowadzenia numeru umowy do rejestru, o którym mowa w art. 3 ust. 3.
2. Strona zawierająca umowę udostępnia organowi odpowiedzialnemu za kontrolę wszelką dokumentację dotyczącą każdej umowy, zezwalając zwłaszcza na weryfikację następujących informacji o produktach objętych prywatnym przechowywaniem:
- a) numeru zatwierdzenia identyfikującego zakład oraz państwo członkowskie produkcji;
 - b) pochodzenia i daty produkcji serów;
 - c) daty wprowadzenia do magazynu;
 - d) masy i liczby zapakowanych sztuk;
 - e) obecności w magazynie oraz adresu magazynu;
 - f) spodziewanej daty zakończenia okresu przechowywania objętego umową wraz z faktyczną datą wydania z magazynu.
3. Strona zawierająca umowę lub, w odpowiednim przypadku, podmiot prowadzący magazyn prowadzi ewidencję zapasów dostępnych w magazynie obejmującą dla każdej umowy:
- a) identyfikację produktów znajdujących się w magazynie prywatnym, w podziale na partie;
 - b) datę wprowadzenia do magazynu i wydania z niego produktów;
 - c) ilość określoną dla każdej przechowywanej partii;
 - d) lokalizację produktów w magazynie.

Artykuł 8

Okres przechowywania objętego umową

1. Okres przechowywania objętego umową rozpoczyna się w dniu następującym po dacie otrzymania przez właściwe organy informacji, o których mowa w art. 4 ust. 6 lit. e).
2. Przechowywanie objęte umową kończy się w dniu poprzedzającym wydanie z magazynu.
3. Dopłaty mogą być przyznane wyłącznie, jeśli okres przechowywania objętego umową wynosi od 60 do 210 dni.

Artykuł 9

Wydanie z magazynu

1. Wydawanie z magazynu może rozpocząć się w dniu, który następuje po ostatnim dniu okresu przechowywania objętego umową.
2. Wydawanie z magazynu odbywa się całymi przechowywanymi partiami lub, w przypadku gdy właściwy organ wyrazi na to zgodę, w mniejszych ilościach. Jednakże w przypadku, o którym mowa w art. 16 ust. 5 lit. a), z magazynu można wydać wyłącznie ilości zapieczętowane.
3. Strona zawierająca umowę wcześniej zawiadamia właściwy organ o zamiarze rozpoczęcia wydawania produktów z magazynu zgodnie z przepisami przewidzianymi w art. 16 ust. 6.
4. Jeśli wymóg określony w ust. 3 nie został spełniony, lecz właściwy organ zaakceptował dostarczony w ciągu 30 dni od daty wydania z magazynu dowód daty wydania oraz wydanych ilości, dopłata ulega zmniejszeniu o 15 % i jest wypłacana wyłącznie w odniesieniu do okresu, za który strona zawierająca umowę dostarczyła właściwemu organowi zadowalający dowód na to, że produkt podlegał przechowywaniu objętemu umową.

5. Jeśli wymóg określony w ust. 3 nie został spełniony oraz gdy właściwy organ uzna, że w ciągu 30 dni od daty wydania z magazynu nie dostarczono dowodów dostatecznie poświadczających datę wydania oraz wydane ilości, żadne dopłaty, które mogłyby wynikać z przedmiotowej umowy, nie są wypłacane a – w stosownych przypadkach – całe zabezpieczenie wniesione w związku z przedmiotową umową ulega przepadkowi.

Artykuł 10

Stawki dopłat

Dopłaty wynoszą:

- 15,57 EUR za tonę przechowywanych produktów w odniesieniu do stałych kosztów przechowywania,
- 0,40 EUR za tonę przechowywanych produktów i na dzień w odniesieniu do przechowywania objętego umową.

Artykuł 11

Wypłata zaliczki na poczet dopłaty

1. Po upływie 60 dni przechowywania, na wniosek strony zawierającej umowę, może zostać wypłacona jednorazowa zaliczka, pod warunkiem złożenia zabezpieczenia równego wysokości zaliczki po dodaniu 10 %.
2. Zaliczka nie przekracza kwoty dopłaty odpowiadającej okresowi przechowywania wynoszącemu 90 dni. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1, jest zwalniane z chwilą wypłacenia pozostałej części dopłaty.

Artykuł 12

Wypłacanie dopłaty

1. Dopłaty lub, w przypadku przyznania zaliczki na mocy art. 11, saldo dopłaty, wypłacane są na podstawie wniosku o wypłatę złożonego przez stronę zawierającą umowę w ciągu trzech miesięcy od zakończenia okresu przechowywania objętego umową.
2. W przypadku gdy strona zawierająca umowę nie była w stanie przedstawić odpowiednich dokumentów w okresie trzech miesięcy, mimo że działała ona bezzwłocznie, aby je uzyskać w odpowiednim terminie, może jej zostać przyznany dodatkowy termin na ich dostarczenie, który nie może przekraczać w sumie trzech miesięcy.
3. Wypłacenie dopłaty lub salda dopłaty następuje w ciągu 120 dni od dnia złożenia wniosku o wypłatę, pod warunkiem że dotrzymane zostały zobowiązania wynikające z umowy oraz że przeprowadzona została kontrola końcowa. Jednakże w przypadku gdy toczy się postępowanie administracyjne, wypłata zostaje wstrzymana do momentu uznania uprawnień do otrzymania dopłaty.
4. Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej, w przypadku faktycznego przechowywania w okresie przechowywania objętego umową ilości mniejszej niż ilość przewidziana umową, ale nie mniej niż 95 % tej ilości, dopłata jest wypłacana do faktycznie przechowywanej ilości. Jeżeli jednak właściwy organ stwierdzi, że strona zawierająca umowę działała umyślnie lub niedbale, może on podjąć decyzję o jeszcze większym zmniejszeniu dopłaty lub jej niewypłaceniu.
5. Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej, w przypadku faktycznego przechowywania w okresie przechowywania objętego umową ilości mniejszej niż odsetek wskazany w ust. 4, ale nie mniejszej niż 80 % ilości przewidzianej umową, dopłata za faktycznie przechowywaną ilość ulega zmniejszeniu o połowę. Jeżeli jednak właściwy organ stwierdzi, że strona zawierająca umowę działała umyślnie lub niedbale, może on podjąć decyzję o jeszcze większym zmniejszeniu dopłaty lub jej niewypłaceniu.
6. Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej, jeśli ilość faktycznie przechowywana w okresie przechowywania objętego umową jest mniejsza niż 80 % przewidzianej umową, dopłaty nie wypłaca się.
7. W przypadku gdy kontrole podczas przechowywania lub przy wydaniu z magazynu ujawnią wadliwe produkty, dopłat w odniesieniu do tych ilości nie wypłaca się. Pozostałość przechowywanej partii, która nadal kwalifikuje do dopłat, wynosi nie mniej niż ilość minimalna określona w art. 3 ust. 2. Tę samą zasadę stosuje się w przypadku, gdy część przechowywanej partii została wydana z wymienionego wyżej powodu przed upływem minimalnego okresu przechowywania.

Wadliwych produktów nie uwzględnia się przy obliczaniu ilości faktycznie przechowywanej, o której mowa w ust. 4, 5 i 6.

*Artykuł 13***Powiadomienia**

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję najpóźniej w każdy wtorek za tydzień poprzedni o ilościach, w odniesieniu do których podpisano umowy oraz o ilościach produktów, w odniesieniu do których złożono wnioski o dopłaty.
2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję najpóźniej na koniec każdego miesiąca za miesiąc poprzedni:
 - a) o ilościach produktów wprowadzonych do magazynu oraz z niego wyprowadzonych w danym miesiącu;
 - b) o ilościach produktów znajdujących się w magazynie na koniec danego miesiąca;
 - c) o ilościach produktów, w odniesieniu do których okres przechowywania objętego umową zakończył się.
3. Państwa członkowskie przekazują powiadomienia, o których mowa w ust. 1 i 2, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 ⁽¹⁾.

*Artykuł 14***Środki mające na celu przestrzeganie maksymalnej ilości**

Państwa członkowskie zapewniają stosowanie systemu w oparciu o obiektywne i niedyskryminacyjne kryteria, tak by maksymalne ilości, o których mowa w załączniku, przypadające na poszczególne państwa członkowskie nie były przekraczane.

*Artykuł 15***Środki dotyczące niewykorzystanych ilości**

W stosownych przypadkach, wszelkie przydziały niewykorzystane po dniu 15 stycznia 2016 r. zostają udostępnione państwom członkowskim, które najpóźniej do dnia 31 grudnia 2015 r. powiadamiają Komisję o swoim zamiarze większego wykorzystania systemu dopłat do prywatnego przechowywania. Przydział na każde państwo członkowskie, którego dokonuje się z uwzględnieniem ilości wnioskowanych przez państwa członkowskie do dnia 15 stycznia 2016 r., oraz okres składania wniosków zostają ustalone w drodze aktu wykonawczego przyjmowanego bez zastosowania procedury sprawdzającej, o której mowa w art. 229 ust. 2 oraz 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

*Artykuł 16***Kontrole**

1. Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki konieczne do zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem. Środki te obejmują pełną kontrolę administracyjną wniosków o dopłaty, którą uzupełniają kontrole na miejscu zgodnie z ust. 2–9.
2. Organ odpowiedzialny za kontrole przeprowadza kontrole produktów przyjmowanych do magazynu w ciągu 30 dni od daty otrzymania informacji, o których mowa w art. 4 ust. 6 lit. e).

Nie naruszając ust. 5 akapit pierwszy lit. a) niniejszego artykułu, w celu zapewnienia, że przechowywane produkty kwalifikują się do dopłat, przeprowadza się kontrolę bezpośrednią na reprezentatywnej próbce stanowiącej co najmniej 5 % przechowywanej ilości, tak aby zagwarantować, że w odniesieniu do między innymi masy, identyfikacji oraz rodzaju produktów przechowywane partie są zgodne z danymi zawartymi we wniosku o zawarcie umowy.

W celu określenia wysokości dopłaty stosuje się masę produktów ustaloną na początku okresu przechowywania objętego umową. Jednakże dopłata nie jest wypłacana za ilość przekraczającą ilość, w odniesieniu do której złożono wnioski, jak określono w art. 4 ust. 6 lit. d).

3. Z przyczyn właściwie uzasadnionych przez państwo członkowskie termin 30 dni przewidziany w ust. 2 może zostać przedłużony o 15 dni.
4. Jeżeli kontrole wykażą, że przechowywane produkty nie są zgodne z kryteriami kwalifikowalności ustanowionymi w art. 3 oraz określonymi w art. 4 ust. 6 lit. c), zabezpieczenie określone w art. 4 ust. 6 lit. h) ulega przypadkowi.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 792/2009 z dnia 31 sierpnia 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady, zgodnie z którymi państwa członkowskie przekazują Komisji informacje i dokumenty dotyczące wdrożenia wspólnej organizacji rynków, systemu płatności bezpośrednich, promocji produktów rolnych oraz systemów stosowanych w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych i mniejszych wysp Morza Egejskiego (Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3).

5. Organ odpowiedzialny za kontrole:

- a) w czasie przeprowadzania kontroli przewidzianej w ust. 2 dokonuje zapieczętowania produktów podlegających danej umowie, należących do przechowywanej partii lub mniejszej ilości tych produktów; lub
- b) przeprowadza niezapowiedzianą kontrolę w celu sprawdzenia obecności ilości określonej w umowie w miejscu przechowywania.

Kontrola, o której mowa w akapicie pierwszym lit. b), obejmuje co najmniej 10 % całkowitej ilości objętej umową i jest reprezentatywna. Takie kontrole obejmują sprawdzenie ewidencji zapasów, o której mowa art. 7 ust. 3, oraz dokumentacji uzupełniającej, takiej jak kwity wagowe i wykazy dostaw, a także weryfikację obecności produktów w magazynie, rodzaju produktów oraz ich identyfikację w odniesieniu do co najmniej 5 % ilości poddanej niezapowiedzianej kontroli.

6. Na koniec okresu przechowywania objętego umową organ odpowiedzialny za kontrole przeprowadza, w odniesieniu do co najmniej połowy liczby umów, weryfikację masy i identyfikacji przechowywanych produktów poprzez pobranie próbek. Do celów takiej kontroli strona zawierająca umowę, wskazując na odpowiednie partie, powiadamia właściwy organ co najmniej pięć dni roboczych przed:

- a) końcem maksymalnego okresu przechowywania objętego umową; lub
- b) rozpoczęciem operacji wydawania produktów z magazynu, jeżeli produkty te są wydawane przed upływem maksymalnego okresu przechowywania objętego umową.

Państwa członkowskie mogą zaakceptować termin krótszy niż pięć dni roboczych.

7. Podczas kontroli masy produktów, przeprowadzanej do celów weryfikacji obecności produktów w magazynie, w trakcie okresu przechowywania objętego umową i na koniec takiego okresu, ewentualny naturalny ubytek masy nie prowadzi do zmniejszenia dopłaty ani przepadku zabezpieczenia.

8. W przypadku gdy opcja przedstawiona w ust. 5 lit. a) ma zastosowanie, na koniec okresu przechowywania objętego umową należy zweryfikować, czy nałożone pieczęcie są nadal obecne i czy pozostały w stanie nienaruszonym. Koszty opieczętowania oraz ewentualnego przenoszenia produktów ponosi strona zawierająca umowę.

9. Wszelkie próbki pobierane w celu zweryfikowania jakości i składu produktów są pobierane przez urzędników organu odpowiedzialnego za kontrole lub w ich obecności.

Kontrole bezpośrednie lub weryfikacja masy odbywają się w obecności wspomnianych urzędników podczas ważenia.

Cała ewidencja zapasów i dokumentacja finansowa oraz dokumenty skontrolowane przez urzędników są, na potrzeby zapewnienia ścieżki audytu, opatrywane pieczęcią lub parafowane w czasie wizyty kontrolnej. W przypadku weryfikacji dokumentacji w formie elektronicznej jeden egzemplarz jest drukowany i dołączany do akt kontroli.

Artykuł 17

Sprawozdawczość z kontroli

1. Organ odpowiedzialny za kontrole sporządza sprawozdanie z kontroli w odniesieniu do każdej kontroli na miejscu. Sprawozdanie zawiera szczegółowy opis poszczególnych elementów poddanych kontroli.

Sprawozdanie określa:

- a) datę i czas rozpoczęcia kontroli;
- b) szczegółowe informacje o wyprzedzeniu, z jakim powiadomienie o kontroli zostało przesłane;
- c) czas trwania kontroli;
- d) obecne na miejscu osoby odpowiedzialne;
- e) charakter i zakres przeprowadzanych kontroli, obejmujący w szczególności informacje dotyczące sprawdzanych dokumentów i produktów;

- f) wyniki i wnioski;
- g) ewentualną konieczność podjęcia czynności pokontrolnych.

Sprawozdanie podpisuje urzędnik odpowiedzialny za kontrolę oraz poświadczają go podpisem strona zawierająca umowę, bądź też w innych przypadkach — podmiot prowadzący magazyn; sprawozdanie jest załączane do akt wypłacenia dopłaty.

2. W przypadku poważnych nieprawidłowości odnoszących się do co najmniej 5 % ilości produktów objętych tą samą umową podlegającą kontroli, weryfikację przeprowadza się na większej próbie określonej przez organ odpowiedzialny za kontrolę.

3. Organ odpowiedzialny za kontrolę rejestruje wszelkie przypadki niezgodności w oparciu o kryterium wagi, zakresu, okresu trwania i powtarzalności, co może prowadzić do wykluczenia zgodnie z art. 18 ust. 1 lub do zwrotu nienależnie wypłaconej dopłaty, w stosownych przypadkach wraz z odsetkami, zgodnie z ust. 4 wspomnianego artykułu.

Artykuł 18

Kary

1. W przypadku stwierdzenia przez właściwy organ państwa członkowskiego, że dokument przedstawiony przez wnioskodawcę w celu uzyskania praw wynikających z niniejszego rozporządzenia zawiera informacje nieprawdziwe oraz że te nieprawdziwe informacje decydują o przyznaniu przedmiotowego prawa, właściwy organ wyklucza wnioskodawcę z udziału w procedurze przyznawania dopłat w odniesieniu do tego samego produktu, na temat którego dostarczono nieprawdziwych informacji, na okres jednego roku od momentu wydania ostatecznej decyzji administracyjnej stwierdzającej nieprawidłowości.

2. Wykluczenie przewidziane w ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli wnioskodawca w zadowalający sposób udowodni właściwemu organowi, że sytuacja, o której mowa w wymienionym ustępie, jest spowodowana siłą wyższą lub oczywistym błędem.

3. Od podmiotów, których to dotyczy, odzyskuje się wypłaconą nienależną dopłatę wraz z odsetkami. Przepisy ustanowione w art. 7 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 809/2014⁽¹⁾ stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

4. Zastosowanie kar administracyjnych i odzyskanie wypłaconych nienależnych kwot przewidziane w niniejszym artykule pozostają bez uszczerbku dla powiadamiania Komisji o nieprawidłowościach zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1848/2006⁽²⁾.

Artykuł 19

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 października 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz.U. L 227 z 31.7.2014, s. 69).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1848/2006 z dnia 14 grudnia 2006 r. dotyczące nieprawidłowości i odzyskiwania kwot niesłusznie wypłaconych w związku z finansowaniem wspólnej polityki rolnej oraz organizacji systemu informacyjnego w tej dziedzinie i uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 595/91 (Dz.U. L 355 z 15.12.2006, s. 56).

ZAŁĄCZNIK

Państwo członkowskie	Maksymalna ilość (w tonach)
Belgia	1 243
Bułgaria	696
Republika Czeska	1 421
Dania	3 334
Niemcy	23 626
Estonia	454
Irlandia	1 835
Grecja	1 880
Hiszpania	3 635
Francja	20 830
Chorwacja	348
Włochy	12 015
Cypr	199
Łotwa	348
Litwa	1 163
Luksemburg	33
Węgry	827
Malta	30
Niderlandy	8 156
Austria	1 968
Polska	7 859
Portugalia	704
Rumunia	797
Słowenia	164
Słowacja	426
Finlandia	1 210
Szwecja	945
Zjednoczone Królestwo	3 854
Razem	100 000